

взаємозалежності з міжнародною політикою, економікою, особливостями міжнародних відносин всередині окремих країн і регіонів, що часто призводить до виникнення напруженості між ключовими суб'єктами.

Література:

1. Китай заборонив чат-бот зі штучним інтелектом ChatGPT. URL: <https://glavcom.ua/world/observe/kitaj-zaboroniv-chat-bot-zi-shtuchnim-intelektom-chatgpt-910508.html> (дата звернення: 16.04.2023 р.).

2. Білоусов О. С. Розвиток концепцій інформаційного суспільства: від формування теорії постіндустріалізму до сучасності. *Актуальні проблеми політики*. 2013. Вип. 49. С. 60–68.

3. Масян А. Інформаційне суспільство та глобальні проблеми сучасності. *Філософські та методологічні проблеми права*. 2022. № 1 (23). С. 44–49.

4. Суходоля М. Фактичний стан правової культури населення України як відображення деформованої правосвідомості. *Підприємництво, господарство і право*. 2021. № 1. С. 200–204.

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-300-5-10>

ПРИНЦИПИ ОРГАНІЗАЦІЇ ТА ФУНКЦІОНУВАННЯ СИСТЕМИ ЮРИДИЧНОЇ ОСВІТИ В КОНТЕКСТІ ВИКОРИСТАННЯ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ

Поварчук Н. С.

здобувачка вищої освіти ступеня доктора філософії другого курсу

спеціальності 081 – Право

кафедри державно-правових дисциплін

Міжнародний гуманітарний університет

м. Одеса, Україна

Побудова правової держави, реформи політичної та судової системи постійно вимагають розвитку юридичної освіти в Україні. Державна політика у сфері вищої освіти, у тому числі правова, визначається Верховною Радою України та реалізується Кабінетом Міністрів України та центральним органом виконавчої влади у сфері освіти і науки.

Державна політика у сфері вищої освіти базується на таких принципах [5]:

– сприяння сталому розвитку суспільства через підготовку конкурентоспроможного людського капіталу та створення умов для освіти впродовж життя;

– наявність вищої освіти;

– незалежність вищої освіти від політичних партій, громадських і релігійних організацій (крім вищих духовних коледжів);

– міжнародна інтеграція та інтеграція системи вищої освіти України в європейський простір вищої освіти за умови збереження та розвитку здобутків і прогресивних традицій національного закладу вищої освіти;

– безперервність процесу здобуття вищої освіти;

– державна підтримка підготовки фахівців з вищою освітою для пріоритетних галузей господарської діяльності, напрямів фундаментальних і прикладних наукових досліджень, науково-педагогічної та педагогічної діяльності;

– державна підтримка освітньої, наукової, науково-технічної та інноваційної діяльності університетів, академій, інститутів, коледжів, зокрема шляхом надання пільг з податків, зборів та інших обов'язкових платежів коледжам, які здійснюють цю діяльність;

– удосконалення державно-приватного партнерства у сфері вищої освіти;

– відкритість у формуванні структури та обсягу навчання та підвищення кваліфікації фахівців вищої освіти.

Юридична освіта – явище досить багатогранне. Залежно від профілю, за яким готують юристів, складається відповідна програма навчання, за якою студенти та стажисти отримують базові знання, а також спеціальні знання з урахуванням специфіки галузі, в якій вони будуть працювати [7].

Сьогодні система вищої юридичної освіти є складною та взаємодіє з політичними, економічними, культурними та соціальними системами.

Забезпечення ефективності функціонування системи правової освіти в сучасних умовах розвитку інформаційного суспільства неможливо досягти без запровадження інформаційного права у цій сфері [3]. Низка вчених вказує на беззаперечні переваги функціонування електронного адміністрування, заснованого на застосуванні комп'ютерних та інших цифрових технологій; це зафіксовано в програмних документах, а також у міжнародних актах.

Вивчення юридичних дисциплін потребує широкого застосування різноманітних сучасних форм і засобів. Розвиток нових інформаційних технологій в освіті спонукає до розробки програмного забезпечення та прикладних програм, які реалізують методичні ідеї, пов'язані з напівавтоматичним або автоматичним доступом до навчальної інформації [2].

Аудіовізуальна інформація, подана за допомогою технічних засобів, дає змогу використовувати додаткові ефекти психологічного впливу на освітян порівняно зі стандартним, класичним навчанням, полегшує запам'ятовування та розуміння вивченого матеріалу. Розвиток інформаційних технологій надає юристам нові інструменти, сприяє змінам у правовій практиці та державному управлінні, підвищує ефективність права, розвиток суспільства і держави, а також вищої освіти, вдосконалення системи національного законодавства, особливо в умовах перехідного періоду [4].

Організуються та проводяться науково-дослідні роботи з впровадження та вдосконалення комп'ютерної техніки та новітніх комп'ютерних технологій в юридичних організаціях та їх структурних підрозділах.

Оскільки ефективна підготовка та застосування права можлива насамперед через комп'ютеризацію, виникає необхідність запровадження дисципліни «Право інформаційних технологій» в усіх закладах вищої освіти країни, які мають юридичні спеціальності як обов'язкову дисципліну.

У зв'язку з прискореним розвитком інформаційних технологій та посиленням їх впливу на суспільні відносини цілком закономірною є постановка питання про введення обов'язкової дисципліни «Інформаційне право» для юридичних спеціальностей [6].

Дистанційна освіта є найважливішим напрямком в освітніх процесах, у тому числі у сфері права інформаційних технологій. Дійсно, дистанційне навчання юристів може успішно використовуватися як для здобуття певної спеціальності, так і для навчання, особливо при здобутті спеціальної освіти у сфері права інформаційних технологій [1].

У зв'язку з особливою важливістю вищевикладеного зупинимося на характеристиці основних напрямків становлення та розвитку засобів, методів і технологій, що призводять до перебудови інформаційного середовища, відкриття нових можливостей для прогресивного суспільного розвитку, що є знайшло відображення і в системі юридичної освіти.

Розглянемо можливості нових інформаційних технологій, застосування яких створює передумови для інтенсифікації навчального процесу, а також створення методик, спрямованих на розвиток особистості освітян:

- прямий зворотний зв'язок між користувачами та засобами нових інформаційних технологій;

- комп'ютерна візуалізація навчальної інформації про об'єкти чи закономірності процесів, явищ, реальних і «віртуальних»;

- архівне зберігання досить великих обсягів інформації з можливістю їх передачі, а також легкий доступ і звернення користувачів до центральної бази даних;

Можливість доступу до інформаційних ресурсів, а в галузі освіти інформаційно-методичного забезпечення процесу навчання, тиражування передових педагогічних технологій на основі використання нових інформаційних технологій забезпечує розширення та зміцнення зв'язків між окремими структурами закладу вищої освіти в системі вищої освіти, що призводить до – покращення її функціонування.

Література:

1. Вакула, А. Ю. Проблеми впровадження дистанційного навчання у вищій школі. *Сучасний український університет: теорія і практика впровадження інноваційних технологій* : VII Міжнар. наук.-метод. конф. до 60-річчя Сумського держ. ун-ту. 2008 р.
2. Єсіна О. Г. Електронний підручник як засіб підвищення якості освіти. *Теорія та методика електронного навчання*. 2011.
3. Скопа О. О. Інформатизація професійної діяльності фахівців. *Актуальні проблеми держави і права*. 2005.
4. Шерман М. І. Комп'ютерно-інформаційна підготовка майбутніх юристів: теорія і практика: Монографія. КИЇВ : Вища освіта. 2004.
5. Ведерніков Ю. А., Кульбач С. О., Кучук А. М. Юридична деонтологія. Дніпропетровськ. 2011.
6. Артикуца Н. Інноваційні методики викладання дисциплін у вищій юридичній освіті. Київ, 2005.
7. Моца А. Теоретико-методичний аспект інноваційного розвитку вищої освіти України. *Міжнародний науковий вісник: збірник наукових праць*. Спецвип. 1(10). Ужгород, 2015.

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-300-5-11>

ОСОБЛИВОСТІ ЮРИДИЧНОЇ ОСВІТИ В НІМЕЧЧИНІ

Серединко А. А.

*здобувачка вищої освіти ступеня доктора філософії другого курсу
спеціальності 081 – Право
кафедри державно-правових дисциплін
Міжнародний гуманітарний університет
м. Одеса, Україна*

Одним із пріоритетних напрямів модернізації вітчизняної вищої освіти на сучасному етапі є необхідність розвитку та вдосконалення юридичної освіти. Проблема підготовки кваліфікованих конкурентоздатних